

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/757 ze dne 13. května 2019, kterým se provádí čl. 17 odst. 3 nařízení (EU) č. 224/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Středoafričské republice** 1
- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/758 ze dne 31. ledna 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o regulační technické normy pro minimální opatření a druh dalších opatření, která musí úvěrové a finanční instituce přijmout ke zmírnění rizika praní peněz a financování terorismu v některých třetích zemích ⁽¹⁾** 4
- ★ **Nařízení Komise (EU) 2019/759 ze dne 13. května 2019, kterým se stanoví přechodná opatření pro uplatňování hygienických požadavků v případě dovozu potravin obsahujících jak produkty rostlinného původu, tak zpracované produkty živočišného původu (směsné produkty) ⁽¹⁾** 11
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/760 ze dne 13. května 2019, kterým se povoluje uvedení biomasy kvasinek *Yarrowia lipolytica* na trh jako nové potraviny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2470 ⁽¹⁾** 13

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/761 ze dne 13. května 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/486/SZBP o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine)** 16
- ★ **Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/762 ze dne 13. května 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/219/SZBP o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali)** 18

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

- ★ **Prováděcí rozhodnutí (SZBP) 2019/763 ze dne 13. května 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/798/SZBP o omezujících opatřeních vůči Středoafričké republice** 21
-

Opravy

- ★ **Oprava nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1926 ze dne 31. května 2017, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o poskytování multimodálních informačních služeb o cestování v celé Unii (Úř. věst. L 272, 21.10.2017)** 24

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2019/757

ze dne 13. května 2019,

kterým se provádí čl. 17 odst. 3 nařízení (EU) č. 224/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Středoafričské republice

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 224/2014 ze dne 10. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Středoafričské republice ⁽¹⁾, a zejména na čl. 17 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 10. března 2014 přijala Rada nařízení (EU) č. 224/2014.
- (2) Dne 18. dubna 2019 aktualizoval výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2127 (2013) informace týkající se jedné osoby, na kterou se vztahují omezující opatření.
- (3) Příloha I nařízení (EU) č. 224/2014 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (EU) č. 224/2014 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 70, 11.3.2014, s. 1.

PŘÍLOHA

V části A (osoby) přílohy I nařízení (EU) č. 224/2014 se položka týkající se níže uvedené osoby nahrazuje touto položkou:

- „12. **Abdoulaye HISSÈNE (další jména: a) Abdoulaye Issène; b) Abdoulaye Hissein; c) Hissene Abdoulaye; d) Abdoulaye Issène Ramadane; e) Abdoulaye Issene Ramadan; f) Issene Abdoulaye)**

Datum narození: a) 1967; b) 1. ledna 1967

Místo narození: a) Ndele, Bamingui-Bangoran, Středoafrická republika; b) Haraze Manguéigne, Čad

Státní příslušnost: a) Středoafrická republika; b) Čad

Číslo pasu: diplomatický pas Středoafrické republiky č. D00000897, vydaný dne 5. dubna 2013 (platný do 4. dubna 2018)

Národní identifikační číslo: vnitrostátní průkaz totožnosti Čadu č. 103–00653129–22, vydaný dne 21. dubna 2009 (platný do 21. dubna 2019)

Adresy: a) čtvrt KM5, Bangui, Středoafrická republika; b) Nana-Grebizi, Středoafrická republika; c) Ndjari, N'Djamena, Čad

Datum označení ze strany OSN: 17. května 2017

Další informace: Abdoulaye Hissène byl dříve ministrem mládeže a sportu v rámci kabinetu bývalého prezidenta Středoafrické republiky Michela Djotodii. Předtím byl předsedou politické strany „Úmluva vlastenců pro spravedlnost a mír“. Působil rovněž jako vůdce ozbrojených milic v Bangui, zejména ve čtvrti „PK5“ (3. okrsek). Jméno otce je Abdoulaye. Jméno matky je Absita Moussa. K dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – Interpolu. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – Interpolu: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/6098910>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Abdoulaye Hissène byl zařazen na seznam dne 17. května 2017 na základě bodu 16 a bodu 17 písm. g) rezoluce č. 2339 (2017) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti, včetně činností, jež ohrožují proces politické transformace nebo proces stabilizace a usmíření nebo těmto procesům brání nebo podněcují násilí;“ a jako osoba „zapojená do plánování, řízení, podpory či páchání útoků na mise OSN nebo přítomné mezinárodní bezpečnostní síly, včetně mise MINUSCA, misi Evropské unie a operací Francie, které je podporují.“

Další informace:

Abdoulaye Hissène a další členové skupiny ex-Séléka spolupracovali s narušiteli z řad anti-balaka spojenými s bývalým prezidentem Středoafrické republiky Françoisem Bozizém, včetně Maxima Mokoma, s cílem podnítit v září 2015 násilné protesty a střety v rámci neúspěšného pokusu o převrat a svržení vlády v době, kdy se tehdejší prozatímní prezidentka Catherine Samba Panzaová účastnila zasedání Valného shromáždění OSN konaného v roce 2015. Vláda Středoafrické republiky obvinila Mokoma, Hissèna a další z několika trestných činů, včetně vraždy, zhářství, mučení a rabování, k nimž došlo v souvislosti s neúspěšným pokusem o převrat.

V roce 2015 se Hissène stal jedním z hlavních vůdců ozbrojených milic se základnou v banguijské čtvrti „PK5“, které tvořilo více než 100 mužů. Z pozice této funkce bránil volnému pohybu a návratu orgánů státní moci do této oblasti, mimo jiné prostřednictvím protiprávního zdanění dopravy a obchodních činností. Ve druhé polovině roku 2015 působil Hissène v Bangui jako představitel tzv. „Nairobiů“ v rámci skupiny ex-Séléka vyvíjejících činnost společně s bojovníky anti-balaka, kterým velel Mokom. Ozbrojení muži pod vedením Harouna Gayea a Hissèna se zúčastnili násilných incidentů, k nimž došlo v Bangui mezi 26. zářím a 3. říjnem 2015.

Členové Hissènovy skupiny jsou podezřelí z účasti na útoku spáchaném 13. prosince 2015 – tj. dne, kdy se konalo ústavní referendum, – na vůz Mohameda Moussy Dhaffaneho, vůdce skupiny ex-Séléka. Hissène je obviněn z vyvolání násilí v banguijské čtvrti KM5, v jehož důsledku bylo pět osob zabito a dvacet osob zraněno a které zabránilo místním obyvatelům, aby se zúčastnili ústavního referenda. Hissène hlasování ohrozil tím, že zorganizoval sérii odvetných útoků mezi různými skupinami.

Dne 15. března 2016 zadržela Hissèna policie na banguisckém letišti M'poko a převezla jej na oddělení dokumentace a vyšetřování národního četnictva. Jeho milice ho následně za použití síly osvobodily a odcizily jednu zbraň, kterou předtím policii předala mise MINUSCA v rámci žádosti o výjimku schválenou daným výborem.

Dne 19. června 2016 po zatčení muslimských obchodníků vnitřními bezpečnostními silami v „PK 12“ unesly milice Gaya a Hissèna v Bangui pět místních policistů. Příslušníci mise MINUSCA se 20. června pokusili policisty osvobodit. Při tomto pokusu o osvobození rukojmí došlo k přestřelce mezi ozbrojenými muži pod vedením Hissèna a Gayea a příslušníky mírové mise. Při přestřelce bylo nejméně šest osob zabito a jeden příslušník mírové mise zraněn.

Dne 12. srpna 2016 se Hissène postavil do čela konvoje sestávajícího ze šesti vozidel a doprovázeného těžce vyzbrojenými osobami. Konvoj prchající z Bangui byl zachycen misí MINUSCA jižně od Sibutu. Při cestě konvoje na sever došlo na několika kontrolních stanovištích k přestřelce mezi jeho doprovodem a vnitřními bezpečnostními silami. Konvoj byl poté zastaven příslušníky mise MINUSCA 40 kilometrů jižně od Sibutu. Po intenzivní vzájemné palbě zadrželi příslušníci mise MINUSCA 11 mužů, Hissènovi a několika dalším se však podařilo utéct. Příslušníci mise MINUSCA získali od zatčených osob informace, že konvoji velel Hissène a že cílem konvoje bylo město Bria, kde se měl zúčastnit shromáždění skupin ex-Séléka pořádaného Nourredinem Adamem.

V srpnu a září 2016 navštívila Sibut dvakrát skupina odborníků s cílem provést kontrolu osobních věcí Hissèna, Gayea a Hamita Tidjaniho nalezených v rámci konvoje, který mise MINUSCA 13. srpna zadržela. Skupina odborníků rovněž provedla kontrolu střeliva zadrženoého 16. srpna v Hissènově domě. V šesti vozech a u zadrženoých osob bylo nalezeno smrtící i nesmrtící vojenské vybavení. Dne 16. srpna 2016 provedlo ústřední četnictvo razii v Hissènově domě v Bangui. Bylo nalezeno více než 700 zbraní.

Dne 4. září 2016 zahájila skupina příslušníků ex-Séléka, kteří přijeli na šesti motocyklech z města Kaga-Bandoro pro Hissèna a jeho přívržence, střelbu na příslušníky mise MINUSCA nedaleko města Dékoa. Během tohoto incidentu byl zabit jeden bojovník skupiny ex-Séléka a byli zraněni dva příslušníci mírové mise a jeden civilista.“

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2019/758**ze dne 31. ledna 2019,****kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o regulační technické normy pro minimální opatření a druh dalších opatření, která musí úvěrové a finanční instituce přijmout ke zmírnění rizika praní peněz a financování terorismu v některých třetích zemích****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, ⁽¹⁾ a zejména na čl. 45 odst. 7 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úvěrové instituce a finanční instituce mají povinnost určit, posoudit a řídit riziko praní peněz a financování terorismu, jemuž jsou vystaveny, zejména když zřídí pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky ve třetích zemích, nebo proto, že zvažují, zda tyto pobočky či podniky ve třetích zemích zřizovat. Proto směrnice (EU) 2015/849 zavádí normy pro účinné posuzování a řízení rizika praní peněz a financování terorismu na úrovni skupin.
- (2) Jednotné provádění skupinových strategií a postupů zaměřených na boj proti praní peněz a financování terorismu je klíčové pro důkladné a účinné řízení rizika praní peněz a financování terorismu v rámci skupiny.
- (3) Existují však okolnosti, kdy skupina provozuje pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky ve třetí zemi, jejíž právo provádění skupinových strategií a postupů zaměřených na boj proti praní peněz a financování terorismu nedovoluje. Jedná se například o situace, kdy právní předpisy třetí země týkající se ochrany údajů nebo zachování bankovního tajemství omezují schopnost skupiny získávat přístup k informacím týkajícím se klientů poboček nebo většinově vlastněných dceřiných podniků ve třetí zemi, zpracovávat tyto informace a vyměňovat je.
- (4) Za těchto okolností a v situacích, kdy je narušena schopnost příslušných orgánů účinně dohlížet na to, jak skupina splňuje požadavky směrnice (EU) 2015/849, protože příslušné orgány nemají přístup k relevantním informacím, které jsou v držení poboček nebo většinově vlastněných dceřiných podniků ve třetích zemích, jsou požadovány další strategie a postupy k účinnému řízení rizika praní peněz a financování terorismu. Tyto další strategie a postupy mohou zahrnovat získání souhlasu od klientů, který může sloužit k překonání některých právních překážek, pokud jde o provádění skupinových strategií a postupů zaměřených na boj proti praní peněz a financování terorismu ve třetích zemích, v nichž jsou jiné možnosti omezené.
- (5) Potřeba zajistit jednotnou reakci na úrovni Unie na právní překážky při provádění skupinových strategií a postupů odůvodňuje zavedení zvláštních, minimálních opatření, která by úvěrové a finanční instituce měly být povinny v těchto situacích přijmout. Tyto další strategie a postupy by však měly být založené na posouzení rizik.
- (6) Úvěrové a finanční instituce by měly být schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah jimi přijatých dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu. Pokud se ale příslušný orgán domnívá,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73.

že další opatření, která úvěrová nebo finanční instituce přijala, jsou k řízení tohoto rizika nedostatečná, tento orgán by měl mít možnost nařídit dané úvěrové nebo finanční instituci, aby přijala specifická opatření, kterými zajistí dodržování svých závazků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

- (7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010, ⁽²⁾ nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽³⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽⁴⁾ zmocňují Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy k vydání společných pokynů pro zajištění společného, důsledného a jednotného uplatňování práva Unie. Při plnění požadavků tohoto nařízení by úvěrové a finanční instituce měly zohlednit společné pokyny vydané v souladu s článkem 17 a s čl. 18 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849 o zjednodušené a zesílené hloubkové kontrole klienta a o faktorech, které by úvěrové a finanční instituce měly zohlednit při posuzování rizika praní peněz a financování terorismu souvisejícího s jednotlivými obchodními vztahy a příležitostnými transakcemi, a měly by vynaložit veškeré úsilí, aby tyto pokyny dodržely.
- (8) Ustanoveními tohoto nařízení by neměla být dotčena povinnost příslušných orgánů domovského členského státu uskutečňovat další opatření v oblasti dozoru v souladu s čl. 45 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849 v případech, kdy se uplatňování dalších opatření stanovených tímto nařízením ukáže jako nedostatečné.
- (9) Ustanoveními tohoto nařízení by rovněž neměla být dotčena zesílená opatření hloubkové kontroly, která jsou úvěrové a finanční instituce povinny přijmout při jednání s fyzickými osobami nebo právními subjekty usazenými v zemích, které Komise označila za vysoce rizikové podle článku 9 směrnice (EU) 2015/849.
- (10) Úvěrové a finanční instituce by měly mít k dispozici dostatek času na úpravu svých strategií a postupů v souladu s požadavky tohoto nařízení. Za tímto účelem je vhodné, aby bylo uplatňování tohoto nařízení odloženo o tři měsíce ode dne vstupu v platnost.
- (11) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které vypracovaly evropské orgány dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a které byly předloženy Komisi.
- (12) Evropské orgány dohledu uskutečnily otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzovaly potenciální související náklady a přínosy a požádaly o stanovisko skupiny subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení (EU) č. 1093/2010,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví soubor dalších opatření, včetně minimálních opatření, která musí úvěrové a finanční instituce přijmout za účelem účinného řízení rizika praní peněz a financování terorismu, pokud právo třetí země nedovoluje provádění skupinových strategií a postupů uvedených v čl. 45 odst. 1 a 3 směrnice (EU) 2015/849 na úrovni poboček nebo většinově vlastněných dceřiných podniků, které jsou součástí dané skupiny a jsou usazené v dotčené třetí zemi.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Článek 2

Obecné povinnosti pro každou třetí zemi

Úvěrové a finanční instituce musí pro každou třetí zemi, ve které zřídily pobočku nebo jsou většinovým vlastníkem dceřiného podniku, alespoň:

- a) posoudit riziko praní peněz a financování terorismu pro svou skupinu, zaznamenat toto posouzení, průběžně ho aktualizovat a uchovat ho, aby bylo možné ho sdílet s jejich příslušným orgánem;
- b) zajistit, aby riziko uvedené v písmenu a) bylo odpovídajícím způsobem zohledněno v jejich skupinových strategiích a postupech zaměřených na boj proti praní peněz a financování terorismu;
- c) získat souhlas vrcholného vedení na úrovni skupiny s posouzením rizik uvedeným v písmenu a) a se skupinovými strategiemi a postupy zaměřenými na boj proti praní peněz a financování terorismu uvedenými v písmenu b);
- d) poskytnout cílenou odbornou přípravu příslušným zaměstnancům v dotčené třetí zemi, která jim umožní stanovit ukazatele rizika praní peněz a financování terorismu, a zajistit, aby tato příprava byla účinná.

Článek 3

Individuální posouzení rizik

1. Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje uplatňování strategií a postupů, které jsou nezbytné k přiměřenému určení a posouzení rizika praní peněz a financování terorismu spojeného s obchodním vztahem nebo příležitostnou transakcí, na základě omezení přístupu k relevantním informacím o klientech a o skutečném vlastnictví nebo na základě omezení týkajících se použití těchto informací pro účely hloubkové kontroly klienta, úvěrové nebo finanční instituce alespoň:

- a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 kalendářních dnů po určení třetí země:
 - i) název dotčené třetí země;
 - ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje uplatňování strategií a postupů, které jsou nezbytné k určení a posouzení rizika praní peněz a financování terorismu spojeného s klientem;
- b) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, určily, zda je možné použít souhlas jejich klientů a případně skutečných vlastníků jejich klientů k právnímu překonání omezení nebo zákazů uvedených v písm. a) bodě ii);
- c) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, požadovaly po svých klientech a případně skutečných vlastnících svých klientů vyjádření souhlasu s překonáním omezení či zákazů uvedených v písm. a) bodě ii) v rozsahu, který je slučitelný s právem dotčené třetí země.

2. Pokud není souhlas uvedený v odst. 1 písm. c) možný, přijmou úvěrové a finanční instituce za účelem řízení rizika praní peněz a financování terorismu vedle svých standardních opatření proti praní peněz a financování terorismu další opatření.

Tato další opatření zahrnují další opatření stanovené v čl. 8 písm. c) a jedno nebo více z opatření stanovených v písmenech a), b), d), e) a f) uvedeného článku.

Pokud nemůže úvěrová nebo finanční instituce účinně řídit riziko praní peněz a financování terorismu tím, že uplatní opatření uvedená v odstavcích 1 a 2:

- a) zajistí, aby pobočka nebo většinově vlastněný dceřiný podnik ukončily obchodní vztah;

- b) zajistí, aby pobočka nebo většinou vlastněný dceřiný podnik neprováděly tuto příležitostnou transakci;
 - c) ukončí některé nebo všechny operace poskytované svojí pobočkou nebo většinou vlastněným dceřiným podnikem usazenými v dotčené třetí zemi.
3. Úvěrové a finanční instituce stanoví rozsah dalších opatření uvedených v odstavcích 2 a 3 při zohlednění míry rizika a jsou schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu.

Článek 4

Sdílení a zpracování údajů o klientech

1. Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje sdílení či zpracování údajů o klientech pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu v rámci skupiny, úvěrové a finanční instituce alespoň:
- a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 dnů po určení třetí země:
 - i) název dotčené třetí země;
 - ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje sdílení či zpracování údajů o klientech pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu;
 - b) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinou vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, určily, zda je možné použít souhlas jejich klientů a případně skutečných vlastníků jejich klientů k právnímu překonání omezení nebo zákazů uvedených v písm. a) bodě ii);
 - c) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinou vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, požadovaly po svých klientech a případně skutečných vlastnících svých klientů poskytnutí souhlasu s překonáním omezení či zákazů uvedených v písm. a) bodě ii) v rozsahu, který je slučitelný s právem dotčené třetí země.
2. V případech, kdy není souhlas uvedený v odst. 1 písm. c) možný, přijmou úvěrové a finanční instituce za účelem řízení rizika vedle svých standardních opatření proti praní peněz a financování terorismu další opatření. Tato další opatření zahrnují další opatření stanovené v čl. 8 písm. a) nebo další opatření stanovené v písmenu c) uvedeného článku. Pokud je riziko praní peněz a financování terorismu dostatečné, aby vyžadovalo ještě další opatření, uplatní úvěrové a finanční instituce jedno nebo více zbývajících dalších opatření stanovených v čl. 8 písm. a) až c).
3. Pokud nemůže úvěrová nebo finanční instituce účinně řídit riziko praní peněz a financování terorismu tím, že uplatní opatření uvedená v odstavcích 1 a 2, ukončí některé nebo všechny operace poskytované svojí pobočkou a většinou vlastněným dceřiným podnikem usazenými v dotčené třetí zemi.
4. Úvěrové a finanční instituce stanoví rozsah dalších opatření uvedených v odstavcích 2 a 3 při zohlednění míry rizika a jsou schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu.

Článek 5

Zveřejňování informací týkajících se podezřelých transakcí

1. Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje sdílení informací uvedených v čl. 33 odst. 1 směrnice (EU) 2015/849 pobočkami a většinou vlastněnými dceřinými podniky usazenými ve třetí zemi s dalšími subjekty v jejich skupině, úvěrové a finanční instituce alespoň:
- a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 dnů po určení třetí země:
 - i) název dotčené třetí země;
 - ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje sdílení či zpracování obsahu informací uvedených v čl. 33 odst. 1 směrnice (EU) 2015/849 a určených pobočkou a většinou vlastněným dceřiným podnikem usazenými ve třetí zemi s dalšími subjekty v jejich skupině;

- b) požádají pobočku nebo většinou vlastněný dceřiný podnik o poskytnutí příslušných informací vrcholnému vedení úvěrové nebo finanční instituce, aby bylo schopno posoudit riziko praní peněz a financování terorismu související s provozem této pobočky nebo většinou vlastněného dceřiného podniku a dopad tohoto rizika na skupinu, jako například:
- i) počet podezřelých transakcí ohlášených v určitém období;
 - ii) souhrnné statistické údaje poskytující přehled okolností, které vedly k podezření.
2. Úvěrové a finanční instituce přijmou za účelem řízení rizika vedle svých standardních opatření proti praní peněz a financování terorismu a opatření uvedených v odstavci 1 další opatření.

Tato další opatření zahrnují jedno nebo více z dalších opatření stanovených v čl. 8 písm. a) až c) a g) až i).

3. Pokud úvěrové a finanční instituce nemohou účinně řídit riziko praní peněz a financování terorismu tím, že uplatní opatření uvedená v odstavcích 1 a 2, ukončí některé nebo všechny operace poskytované svojí pobočkou nebo většinou vlastněným dceřiným podnikem usazenými v dotčené třetí zemi.
4. Úvěrové a finanční instituce stanoví rozsah dalších opatření uvedených v odstavcích 2 a 3 při zohlednění míry rizika a jsou schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu.

Článek 6

Předávání údajů o klientech členským státům

Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje předávání údajů týkajících se klientů pobočky a většinou vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi členskému státu za účelem dohledu nad bojem proti praní peněz a financování terorismu, úvěrové a finanční instituce alespoň:

- a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 kalendářních dnů po určení třetí země:
 - i) název dotčené třetí země;
 - ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje předávání údajů týkajících se klientů za účelem dohledu nad bojem proti praní peněz a financování terorismu;
- b) provedou rozšířené přezkumy, mimo jiné pokud je to přiměřené riziku praní peněz a financování terorismu souvisejícímu s provozem pobočky nebo většinou vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi, i kontroly na místě nebo nezávislé audity, aby se přesvědčily, že dotčená pobočka nebo většinou vlastněný dceřiný podnik účinně provádí skupinové strategie a postupy a že odpovídajícím způsobem určuje, posuzuje a řídí rizika praní peněz a financování terorismu;
- c) poskytnou na požádání výsledky přezkumů uvedených v písmenu b) příslušnému orgánu domovského členského státu;
- d) pravidelně žádají pobočku nebo většinou vlastněný dceřiný podnik usazené ve třetí zemi o poskytnutí relevantních informací vrcholnému vedení úvěrové nebo finanční instituce zahrnujících alespoň:
 - i) počet vysoce rizikových klientů a souhrnné statistické údaje, které poskytují přehled důvodů, proč jsou klienti klasifikováni jako vysoce riziková, jako je například status politicky exponované osoby;
 - ii) počet identifikovaných a ohlášených podezřelých transakcí a souhrnné statistické údaje poskytující přehled okolností, které vedly k podezření;
- e) zpřístupní na požádání informace uvedené v písmenu d) příslušnému orgánu domovského členského státu.

Článek 7

Vedení záznamů

1. Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje uplatňování opatření týkajících se vedení záznamů, která jsou rovnocenná opatřením uvedeným v kapitole V směrnice (EU) 2015/849, úvěrové a finanční instituce alespoň:

- a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 dnů po určení třetí země:
 - i) název dotčené třetí země;
 - ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje uplatňování opatření týkajících se vedení záznamů, která jsou rovnocenná opatřením stanoveným ve směrnici (EU) 2015/849;
- b) stanoví, zda je možné použít souhlas klienta a případně jeho skutečného vlastníka k právnímu překonání omezení nebo zákazů uvedených v písm. a) bodě ii);
- c) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, požadovaly po klientech a případně skutečných vlastnících svých klientů poskytnutí souhlasu s překonáním omezení či zákazů uvedených v písm. a) bodě ii) v rozsahu, který je slučitelný s právem dotčené třetí země.

2. V případech, kdy není souhlas uvedený v odst. 1 písm. c) možný, přijmou úvěrové a finanční instituce za účelem řízení rizika vedle svých standardních opatření proti praní peněz a financování terorismu a opatření uvedených v odstavci 1 další opatření. Tato další opatření zahrnují jedno nebo více z dalších opatření stanovených v čl. 8 písm. a) až c) a j).

3. Úvěrové a finanční instituce stanoví rozsah dalších opatření uvedených v odstavci 2 při zohlednění míry rizika a jsou schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu.

Článek 8

Další opatření

Úvěrové a finanční instituce přijmou následující další opatření podle čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 2 a čl. 7 odst. 2:

- a) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky usazené ve třetí zemi omezily charakter a druh finančních produktů a služeb poskytovaných pobočkou nebo většinově vlastněným dceřiným podnikem v třetí zemi na ty, které představují nízké riziko praní peněz a financování terorismu a mají nízký dopad na expozici skupiny vůči riziku;
- b) zajistí, aby jiné subjekty stejné skupiny nespolehaly na opatření hloubkové kontroly klienta uplatňovaná pobočkou nebo většinově vlastněným dceřiným podnikem usazenými ve třetí zemi a místo toho provedly hloubkovou kontrolu každého klienta pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi, který si přeje, aby mu tyto jiné subjekty stejné skupiny poskytovaly produkty nebo služby, a to i v případě, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 28 směrnice (EU) 2015/849;
- c) provedou rozšířené přezkumy, mimo jiné pokud je to přiměřené riziku praní peněz a financování terorismu souvisejícímu s provozem pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi, i kontroly na místě nebo nezávislé audity, aby se přesvědčily, že dotčená pobočka nebo většinově vlastněný dceřiný podnik účinně určuje, posuzuje a řídí rizika praní peněz a financování terorismu;
- d) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, žádaly vrcholné vedení úvěrové nebo finanční instituce o souhlas s navázáním a udržováním obchodních vztahů s vyšším rizikem nebo o souhlas s provedením příležitostné transakce s vyšším rizikem;
- e) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, stanovily zdroj a případně místo určení finančních prostředků, jež mají být použity v obchodním vztahu nebo v příležitostné transakci;

- f) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, prováděly zesílené průběžné monitorování obchodního vztahu, včetně zesíleného monitorování transakce, dokud pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky nebudou dostatečně přesvědčeny, že chápou riziko praní peněz a financování terorismu související s tímto obchodním vztahem;
- g) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, sdílely s úvěrovou nebo finanční institucí podkladové informace o oznamování podezřelých transakcí, jež vedly k poznatku, podezření nebo oprávněným důvodům k podezření, že došlo k pokusu o praní peněz a financování terorismu nebo k jejich spáchání, a to například fakta, transakce, okolnosti a dokumenty, ze kterých podezření vychází, včetně osobních informací v takovém rozsahu, jaký je podle práva dotčené třetí země možný;
- h) provedou zesílené průběžné monitorování každého klienta a případně skutečného vlastníka klienta pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi, o kterém je známo, že je předmětem oznámení o podezřelé transakci ze strany jiných subjektů stejné skupiny;
- i) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, měly zavedené účinné systémy a kontroly k určování a oznamování podezřelých transakcí;
- j) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, průběžně aktualizovaly rizikový profil a informace o hloubkové kontrole týkající se klienta pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi a aby je zabezpečily tak dlouho, jak je to z právního hlediska možné, a v každém případě nejméně po dobu trvání obchodního vztahu.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od dne 3. září 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 31. ledna 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/759**ze dne 13. května 2019,****kterým se stanoví přechodná opatření pro uplatňování hygienických požadavků v případě dovozu potravin obsahujících jak produkty rostlinného původu, tak zpracované produkty živočišného původu (směsné produkty)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 853/2004 stanoví významné změny pravidel a postupů v oblasti veřejného zdraví (bezpečnosti potravin), které musí provozovatelé potravinářských podniků dodržovat. Stanoví zejména některé podmínky pro dovoz potravin obsahujících jak produkty rostlinného původu, tak zpracované produkty živočišného původu (směsné produkty) do Unie.
- (2) Nařízení Komise (EU) 2017/185⁽²⁾ stanoví přechodná opatření odchylná od těchto pravidel pro provozovatele potravinářských podniků dovážející potraviny obsahující jak produkty rostlinného původu, tak zpracované produkty živočišného původu (směsné produkty) jiné než produkty uvedené v čl. 3 odst. 1 a 3 nařízení Komise (EU) č. 28/2012⁽³⁾, u nichž dosud nebyly na úrovni Unie stanoveny hygienické podmínky pro dovoz do Unie. Tato odchylka platí do 31. prosince 2020.
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 („právní rámec pro zdraví zvířat“)⁽⁴⁾ stanoví pravidla pro prevenci a tlumení nákaz zvířat, které jsou přenosné na zvířata nebo na člověka. Použije se na produkty živočišného původu, a tedy i na směsné produkty ve smyslu čl. 2 písm. a) rozhodnutí Komise 2007/275/ES⁽⁵⁾. Jakmile bude nařízení použitelné, stanoví požadavky na vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie z třetích zemí a území. Uvedené nařízení se použije ode dne 21. dubna 2021.
- (4) Aby se zajistila právní jasnost a jednotnost a hospodářským subjektům a příslušným orgánům se usnadnil přechod na nová pravidla, je nezbytné určit jednotné datum pro uplatňování nových dovozních podmínek pro směsné produkty, na něž se vztahuje čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 853/2004. Doba platnosti těchto přechodných opatření by proto měl být prodloužena do 20. dubna 2021.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Předmět**

Toto nařízení stanoví přechodná opatření pro uplatňování určitých ustanovení nařízení (ES) č. 853/2004 během přechodného období od 1. ledna 2021 do 20. dubna 2021.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) 2017/185 ze dne 2. února 2017, kterým se stanoví přechodná opatření k provádění některých ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 (Úř. věst. L 29, 3.2.2017, s. 21).⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 28/2012 ze dne 11. ledna 2012, kterým se stanoví požadavky na osvědčení pro dovoz některých směsných produktů do Unie a tranzit těchto produktů přes Unii a kterým se mění rozhodnutí 2007/275/ES a nařízení (ES) č. 1162/2009 (Úř. věst. L 12, 14.1.2012, s. 1).⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“) (Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1).⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2007/275/ES ze dne 17. dubna 2007 o seznamech zvířat a produktů, na něž se vztahují kontroly na stanovištích hraniční kontroly podle směrnice Rady 91/496/EHS a 97/78/ES (Úř. věst. L 116, 4.5.2007, s. 9).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se „směsným produktem“ rozumí směsný produkt podle definice v čl. 2 písm. a) rozhodnutí 2007/275/ES.

Článek 3

Odchyłka týkající se hygienických požadavků v případě dovozu potravin obsahujících jak produkty rostlinného původu, tak zpracované produkty živočišného původu

Odchylně od čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 853/2004 jsou provozovatelé potravinářských podniků dovážející potraviny obsahující jak produkty rostlinného původu, tak zpracované produkty živočišného původu, kromě produktů uvedených v čl. 3 odst. 1 a 3 nařízení (EU) č. 28/2012, osvobozeni od požadavků uvedených v čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 853/2004.

Dovoz takových produktů musí být v souladu s hygienickými dovozními požadavky členského státu dovozu.

Článek 4

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2021 do dne 20. dubna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/760**ze dne 13. května 2019,****kterým se povoluje uvedení biomasy kvasinek *Yarrowia lipolytica* na trh jako nové potraviny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2470****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/2001 ⁽¹⁾, a zejména na článek 12 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) 2015/2283 stanoví, že na trh v Unii smějí být uváděny pouze nové potraviny povolené a zařazené na seznam Unie.
- (2) Podle článku 8 nařízení (EU) 2015/2283 bylo přijato prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2470 ⁽²⁾, kterým se zřizuje seznam Unie pro povolené nové potraviny.
- (3) Podle článku 12 nařízení (EU) 2015/2283 má Komise předložit návrh prováděcího aktu, kterým se povoluje uvedení nové potraviny na trh v Unii a kterým se aktualizuje seznam Unie.
- (4) Dne 10. dubna 2017 podala společnost Skotan S.A. (dále jen „žadatel“) v souladu s článkem 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ⁽³⁾ příslušnému orgánu Polska žádost o uvedení biomasy kvasinek *Yarrowia lipolytica* na trh v Unii jako nové potraviny ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. d) uvedeného nařízení. Podle žádosti se má biomasa kvasinek *Yarrowia lipolytica* používat v doplňcích stravy. Maximální množství použití navrhovaná žadatelem jsou 3 g denně u dětí ve věku od 3 do 9 let a 6 g denně u osob starších.
- (5) Dne 15. listopadu 2017 vydal příslušný orgán Polska zprávu o prvním posouzení. V uvedené zprávě dospěl k závěru, že biomasa kvasinek *Yarrowia lipolytica* splňuje kritéria pro nové potraviny stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 258/97.
- (6) Podle čl. 35 odst. 1 nařízení (EU) 2015/2283 se všechny žádosti o uvedení nové potraviny na trh v Unii předložené některému z členských států v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 258/97, o nichž nebylo přijato konečné rozhodnutí před 1. lednem 2018, projednávají jako žádosti předložené podle nařízení (EU) 2015/2283.
- (7) Žádost o uvedení biomasy kvasinek *Yarrowia lipolytica* na trh v Unii jako nové potraviny byla sice předložena členskému státu v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 258/97, avšak splňuje rovněž požadavky stanovené v nařízení (EU) 2015/2283.
- (8) V souladu s čl. 10 odst. 3 nařízení (EU) 2015/2283 se Komise dne 22. června 2018 obrátila na Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) a požádala jej o vědecké stanovisko na základě posouzení biomasy kvasinek *Yarrowia lipolytica* jako nové potraviny.
- (9) Dne 17. ledna 2019 přijal úřad vědecké stanovisko s názvem „Scientific Opinion on the safety of *Yarrowia lipolytica* yeast biomass as a novel food pursuant to Regulation (EU) 2015/2283“ ⁽⁴⁾. Uvedené stanovisko je v souladu s požadavky článku 11 nařízení (EU) 2015/2283.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 327, 11.12.2015, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2470 ze dne 20. prosince 2017, kterým se zřizuje seznam Unie pro nové potraviny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 o nových potravinách (Úř. věst. L 351, 30.12.2017, s. 72).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin (Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2019;17(2):5594.

- (10) Stanovisko úřadu poskytuje dostatečné odůvodnění k učinění závěru, že biomasa kvasinek *Yarrowia lipolytica* při navrhovaném způsobu použití a v množstvích navrhovaných k použití, je-li použita v doplňcích stravy, splňuje ustanovení čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) 2015/2283.
- (11) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ⁽⁵⁾ stanoví požadavky na doplňky stravy. Použití biomasy kvasinek *Yarrowia lipolytica* by mělo být povoleno, aniž jsou dotčeny požadavky uvedené směrnice.
- (12) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Biomasa kvasinek *Yarrowia lipolytica* specifikovaná v příloze tohoto nařízení se zařazuje na seznam Unie pro povolené nové potraviny zřízený prováděcím nařízením (EU) 2017/2470.
2. Zápis na seznamu Unie zmíněný v odstavci 1 zahrnuje podmínky použití a požadavky na označování, které jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.
3. Povoláním podle tohoto článku nejsou dotčena ustanovení směrnice 2002/46/ES.

Článek 2

Příloha prováděcího nařízení (EU) 2017/2470 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy (Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51).

PŘÍLOHA

Příloha prováděcího nařízení (EU) 2017/2470 se mění takto:

1) Do tabulky 1 (Povolené nové potraviny) se v abecedním pořadí vkládá nový záznam, který zní:

„Povolená nová potravina	Podmínky, za nichž smí být nová potravina používána		Doplňkové zvláštní požadavky na označování	Další požadavky
Biomasa kvasinek <i>Yarrowia lipolytica</i>	Specifikovaná kategorie potravin	Maximální množství	V označení potravin obsahujících tuto novou potravinu se použije název „tepelně usmrcená biomasa kvasinek <i>Yarrowia lipolytica</i> “ ⁽¹⁾	
	Doplňky stravy podle definice ve směrnici 2002/46/ES, kromě doplňků stravy pro kojence a malé děti	6 g/den pro děti ve věku od 10 let, dospívající a běžnou dospělou populaci 3 g/den pro děti ve věku od 3 do 9 let		

2) Do tabulky 2 (Specifikace) se v abecedním pořadí vkládá nový záznam, který zní:

„Povolená nová potravina	Specifikace
Biomasa kvasinek <i>Yarrowia lipolytica</i>	<p>Popis/definice: Nová potravina je vysušená a tepelně usmrcená biomasa kvasinek <i>Yarrowia lipolytica</i>.</p> <p>Vlastnosti/složení: Bílkoviny: 45–55 g/100 g Dietní vláknina: 24–30 g/100 g Cukry: < 1,0 g/100 g Tuky: 7–10 g/100 g Celkový obsah popela: ≤ 12 % Obsah vody: ≤ 5 % Obsah sušiny: ≥ 95 %</p> <p>Mikrobiologická kritéria: Celkový počet aerobních mikroorganismů: ≤ 5 × 10³ KTJ/g Počet kvasinek a plísní celkem: ≤ 10² KTJ/g Životaschopné buňky kvasinek <i>Yarrowia lipolytica</i> ⁽¹⁾: < 10 KTJ/g (tj. mez detekce) Koliformní bakterie: ≤ 10 KTJ/g <i>Salmonella</i> spp.: Nepřítomnost v 25 g</p>

⁽¹⁾ Bezprostředně po tepelném ošetření se provede zkouška. Musí být zavedena opatření k zabránění křížové kontaminace s životaschopnými buňkami kvasinek *Yarrowia lipolytica* během balení a/nebo skladování nové potraviny.“

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2019/761

ze dne 13. května 2019,

**kterým se mění rozhodnutí 2014/486/SZBP o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru
civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 42 odst. 4 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 22. července 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/486/SZBP ⁽¹⁾ o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine).
- (2) Dne 20. listopadu 2017 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2017/2161 ⁽²⁾, kterým prodloužila mandát mise EUAM Ukraine do 31. května 2019 a stanovila pro ni finanční referenční částku pro totéž období. Dne 18. prosince 2017 tato referenční částka byla zvýšena rozhodnutím Rady (SZBP) 2017/2371 ⁽³⁾.
- (3) Dne 5. března 2019 Politický a bezpečnostní výbor v návaznosti na strategický přezkum mise EUAM Ukraine doporučil, aby byla mise prodloužena do 31. května 2021.
- (4) Rozhodnutí 2014/486/SZBP by proto mělo být prodlouženo do 31. května 2021.
- (5) Mise EUAM Ukraine bude probíhat za situace, která se může zhoršit a která by mohla ohrozit dosažení cílů vnější činnosti Unie stanovených v článku 21 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2014/486/SZBP se mění takto:

1) V čl. 14 odst. 1 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Finanční referenční částka určená na pokrytí výdajů souvisejících s misí EUAM Ukraine na období od 1. června 2019 do 31. května 2021 činí 54 138 700 EUR.“

2) V článku 19 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Použije se do dne 31. května 2021.“

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/486/SZBP ze dne 22. července 2014 o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine) (Úř. věst. L 217, 23.7.2014, s. 42).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2161 ze dne 20. listopadu 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/486/SZBP o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine) Úř. věst. L 304, 21.11.2017, s. 48.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2371 ze dne 18. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/486/SZBP o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine) (Úř. věst. L 337, 19.12.2017, s. 34).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2019/762**ze dne 13. května 2019,****kterým se mění rozhodnutí 2014/219/SZBP o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 42 odst. 4 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 15. dubna 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/219/SZBP ⁽¹⁾ o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali).
- (2) Dne 21. února 2019 Rada přijala rozhodnutí (SZBP) 2019/312 ⁽²⁾, které prodloužilo trvání mise EUCAP Sahel Mali a stanovilo pro ni referenční částku do 14. ledna 2021.
- (3) Dne 25. června 2018 Rada ve svých závěrech o Sahelu/Mali zdůraznila, že je důležitá regionalizace společné bezpečnostní a obranné politiky v oblasti Sahelu s cílem posílit ve vhodných případech civilní a vojenskou podporu přeshraniční spolupráce, struktury pro regionální spolupráci – zejména struktury skupiny G5 Sahel – a kapacitu a odpovědnost zemí G5, co se týče řešení bezpečnostních výzev v regionu.
- (4) Dne 15. února 2019 uvítal ministr zahraničních věcí Mauritánské islámské republiky plánované nasazení mise EUCAP Sahel Mali na podporu skupiny G5 Sahel a vnitrostátních schopností Mauritánie.
- (5) Dne 18. února 2019 schválila Rada společnou civilně-vojenskou koncepci operací týkající se regionalizace činnosti společné bezpečnostní a obranné politiky v oblasti Sahelu.
- (6) Rozhodnutí 2014/219/SZBP by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Mise EUCAP Sahel Mali bude probíhat za situace, která se může zhoršit a která by mohla ohrozit dosažení cílů vnější činnosti Unie stanovených v článku 21 Smlouvy o Evropské unii,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2014/219/SZBP se mění takto:

1) V článku 2 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. Mise EUCAP Sahel Mali přispívá, aniž je dotčeno její hlavní poslání v Mali, k regionalizaci činnosti společné bezpečnostní a obranné politiky v oblasti Sahelu tím, že napomáhá ke zlepšení interoperability a koordinace mezi vnitřními bezpečnostními silami zemí skupiny G5 Sahel, jakož i tím, že podporuje přeshraniční spolupráci a regionální struktury spolupráce a přispívá ke zlepšení vnitrostátních schopností zemí skupiny G5 Sahel. Mise EUCAP Sahel Mali může tyto činnosti vykonávat v zemích skupiny G5 Sahel. Za tímto účelem poskytuje mise EUCAP Sahel Mali v rámci svých možností a schopností zemím skupiny G5 Sahel odbornou přípravu, poradenství a další konkrétní podporu na žádost dotčené země a s přihlédnutím k bezpečnostní situaci.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/219/SZBP ze dne 15. dubna 2014 o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) (Úř. věst. L 113, 16.4.2014, s. 21).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/312 ze dne 21. února 2019, kterým se mění a prodlužuje rozhodnutí 2014/219/SZBP o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) (Úř. věst. L 51, 22.2.2019, s. 29).

4. Pro dosažení svého cíle provádí mise EUCAP Sahel Mali svou činnost v souladu se strategickými směry činnosti vymezenými v koncepci řešení krize, kterou schválila Rada dne 17. března 2014, a rozpracovanými v dokumentech operačního plánování schválených Radou, včetně společné civilně-vojenské koncepce operací týkající se regionalizace činnosti společné bezpečnostní a obranné politiky v oblasti Sahelu. Politický a bezpečnostní výbor je informován o každé nové činnosti v nové zemi skupiny G5 Sahel před jejím zahájením.“

2) V čl. 14 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Finanční referenční částka určená na pokrytí výdajů souvisejících s misí EUCAP Sahel Mali v období od 1. března 2019 do 14. ledna 2021 činí 68 150 000,00 EUR.“

3) Článek 14a se nahrazuje tímto:

„1. V rámci mise EUCAP Sahel Mali se zřizuje regionální poradní a koordinační jednotka.

2. Regionální poradní a koordinační jednotka se skládá ze zaměstnanců umístěných u mise EUCAP Sahel Mali a z odborníků na vnitřní bezpečnost a obranu, kteří působí v delegacích Unie v Burkině Faso, Čadu, Mali, Mauritánii a Nigeru. Jednotka postupně přemístí své zaměstnance z Bamaka do Nouakchottu v souladu s odstavcem 7 a s přihlédnutím k bezpečnostní situaci.

3. Regionální poradní a koordinační jednotka, v úzké spolupráci s delegacemi EU a se stávajícími misemi společné bezpečnostní a obranné politiky v oblasti Sahelu, plní tyto cíle:

- a) přispívat k informovanosti Unie o situaci, pokud jde o potřeby a nedostatky zemí skupiny G5 Sahel v oblasti bezpečnosti a obrany, které se týkají regionální přeshraniční spolupráce a které řeší bezpečnostní výzvy;
- b) podporovat struktury a země skupiny G5 Sahel za účelem posílení regionální spolupráce a operačních schopností v oblasti obrany a bezpečnosti v souladu s mezinárodním právem, lidskými právy a strategickým přístupem EU k ženám, míru a bezpečnosti, stanoveným v závěrech Rady ze dne 10. prosince 2018;
- c) usnadňovat pořádání odborné přípravy a poskytování poradenství a další konkrétní podpory misemi společné bezpečnostní a obranné politiky Unie v oblasti Sahelu zemím skupiny G5 Sahel, zejména pořádání kurzů odborné přípravy zaměřených na bezpečnost a obranu a určených účastníkům z těchto zemí.

4. Odborníci na vnitřní bezpečnost a obranu shromažďují informace týkající se otázek bezpečnosti a obrany v hostitelských zemích. Tyto informace a tam, kde je to vhodné, doporučení poskytují vedoucímu regionální a poradní koordinační jednotky. Náležitě informují vedoucího delegace Unie na místě, na němž působí.

5. Velitel civilní operace vykonává strategické velení a řízení regionální a poradní koordinační jednotky pod politickou kontrolou a strategickým řízením Politického a bezpečnostního výboru a pod celkovým vedením vysokého představitele. Odchylně od čl. 6 odst. 1 je vedoucí regionální a poradní koordinační jednotky přímo odpovědný veliteli civilní operace a jedná v souladu s jeho pokyny. Vedoucí regionální a poradní koordinační jednotky vydává pokyny veškerému personálu této jednotky.

6. Vedoucí mise vykonává pravomoc nad personálem regionální a poradní koordinační jednotky v souladu s čl. 6 odst. 2, 3 a 4 a článkem 11, aniž je dotčen odstavec 7 tohoto článku.

7. Mise EUCAP Sahel Mali uzavře nezbytná správní ujednání s delegacemi Unie v Burkině Faso, Čadu, Mali, Mauritánii a Nigeru týkající se podpory, která má být poskytnuta jejím zaměstnancům.

Tato správní ujednání zejména:

- a) zajistí, aby byla zaměstnancům mise EUCAP Sahel Mali, zejména její regionální a poradní koordinační jednotky, poskytnuta logistická a bezpečnostní podpora nezbytná pro plnění jejich úkolů;
- b) stanoví, že vedoucí delegací vykonávají pravomoc nad zaměstnanci mise EUCAP Sahel Mali, zejména její regionální a poradní koordinační jednotky, v příslušných delegacích Unie, zejména pro účely plnění povinnosti řádné péče, zajištění souladu s platnými bezpečnostními požadavky a přispění k výkonu disciplinárního dohledu, a že tito zaměstnanci řádně informují vedoucí delegací o své činnosti;
- c) stanoví, že vedoucí delegací musí zajistit, aby zaměstnanci mise EUCAP Sahel Mali, zejména její regionální a poradní koordinační jednotky, kteří jsou umístěni v rámci delegace Unie, požívali týchž výsad a imunit jako zaměstnanci působící v této delegaci Unie.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ (SZBP) 2019/763**ze dne 13. května 2019,****kterým se provádí rozhodnutí 2013/798/SZBP o omezujících opatřeních vůči Středoafrické republice**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2013/798/SZBP ze dne 23. prosince 2013 o omezujících opatřeních vůči Středoafrické republice ⁽¹⁾, a zejména na článek 2c uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 23. prosince 2013 přijala Rada rozhodnutí 2013/798/SZBP.
- (2) Dne 18. dubna 2019 aktualizoval výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2127 (2013) informace týkající se jedné osoby, na kterou se vztahují omezující opatření.
- (3) Příloha rozhodnutí 2013/798/SZBP by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha rozhodnutí 2013/798/SZBP se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

*Článek 2*Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 51.

PŘÍLOHA

V části A (osoby) přílohy rozhodnutí 2013/798/SZBP se položka týkající se níže uvedené osoby nahrazuje touto položkou:

- „12. **Abdoulaye HISSÈNE (další jména: a) Abdoulaye Issène; b) Abdoulaye Hissein; c) Hissene Abdoulaye; d) Abdoulaye Issène Ramadane; e) Abdoulaye Issene Ramadan; f) Issene Abdoulaye)**

Datum narození: a) 1967; b) 1. ledna 1967

Místo narození: a) Ndele, Bamingui-Bangoran, Středoafrická republika; b) Haraze Manguéigne, Čad

Státní příslušnost: a) Středoafrická republika; b) Čad

Číslo pasu: diplomatický pas Středoafrické republiky č. D00000897, vydaný dne 5. dubna 2013 (platný do 4. dubna 2018)

Národní identifikační číslo: vnitrostátní průkaz totožnosti Čadu č. 103–00653129–22, vydaný dne 21. dubna 2009 (platný do 21. dubna 2019)

Adresy: a) čtvrt KM5, Bangui, Středoafrická republika; b) Nana-Grebizi, Středoafrická republika; c) Ndjari, N'Djamena, Čad

Datum označení ze strany OSN: 17. května 2017

Další informace: Abdoulaye Hissène byl dříve ministrem mládeže a sportu v rámci kabinetu bývalého prezidenta Středoafrické republiky Michela Djotodii. Předtím byl předsedou politické strany „Úmluva vlastenců pro spravedlnost a mír“. Působil rovněž jako vůdce ozbrojených milic v Bangui, zejména ve čtvrti „PK5“ (3. okrsek). Jméno otce je Abdoulaye. Jméno matky je Absita Moussa. K dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – Interpolu. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – Interpolu: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/6098910>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Abdoulaye Hissène byl zařazen na seznam dne 17. května 2017 na základě bodu 16 a bodu 17 písm. g) rezoluce č. 2339 (2017) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti, včetně činností, jež ohrožují proces politické transformace nebo proces stabilizace a usmíření nebo těmto procesům brání nebo podněcují násilí;“ a jako osoba „zapojená do plánování, řízení, podpory či páchání útoků na mise OSN nebo přítomné mezinárodní bezpečnostní síly, včetně mise MINUSCA, misi Evropské unie a operací Francie, které je podporují.“

Další informace:

Abdoulaye Hissène a další členové skupiny ex-Séléka spolupracovali s narušiteli z řad anti-balaka spojenými s bývalým prezidentem Středoafrické republiky Françoisem Bozizém, včetně Maxima Mokoma, s cílem podnítit v září 2015 násilné protesty a střety v rámci neúspěšného pokusu o převrat a svržení vlády v době, kdy se tehdejší prozatímní prezidentka Catherine Samba Panzaová účastnila zasedání Valného shromáždění OSN konaného v roce 2015. Vláda Středoafrické republiky obvinila Mokoma, Hissèna a další z několika trestných činů, včetně vraždy, zhářství, mučení a rabování, k nimž došlo v souvislosti s neúspěšným pokusem o převrat.

V roce 2015 se Hissène stal jedním z hlavních vůdců ozbrojených milic se základnou v banguijské čtvrti „PK5“, které tvořilo více než 100 mužů. Z pozice této funkce bránil volnému pohybu a návratu orgánů státní moci do této oblasti, mimo jiné prostřednictvím protiprávního zdanění dopravy a obchodních činností. Ve druhé polovině roku 2015 působil Hissène v Bangui jako představitel tzv. „Nairobistů“ v rámci skupiny ex-Séléka vyvíjejících činnost společně s bojovníky anti-balaka, kterým velel Mokom. Ozbrojení muži pod vedením Harouna Gayea a Hissèna se zúčastnili násilných incidentů, k nimž došlo v Bangui mezi 26. zářím a 3. říjnem 2015.

Členové Hissènovy skupiny jsou podezřelí z účasti na útoku spáchaném 13. prosince 2015 – tj. dne, kdy se konalo ústavní referendum, – na vůz Mohameda Moussy Dhaffaneho, vůdce skupiny ex-Séléka. Hissène je obviněn z vyvolání násilí v banguijské čtvrti KM5, v jehož důsledku bylo pět osob zabito a dvacet osob zraněno a které zabránilo místním obyvatelům, aby se zúčastnili ústavního referenda. Hissène hlasování ohrozil tím, že zorganizoval sérii odvetných útoků mezi různými skupinami.

Dne 15. března 2016 zadržela Hissèna policie na banguisckém letišti M'poko a převezla jej na oddělení dokumentace a vyšetřování národního četnictva. Jeho milice ho následně za použití síly osvobodily a odcizily jednu zbraň, kterou předtím policii předala mise MINUSCA v rámci žádosti o výjimku schválenou daným výborem.

Dne 19. června 2016 po zatčení muslimských obchodníků vnitřními bezpečnostními silami v „PK 12“ unesly milice Gaya a Hissèna v Bangui pět místních policistů. Příslušníci mise MINUSCA se 20. června pokusili policisty osvobodit. Při tomto pokusu o osvobození rukojmí došlo k přestřelce mezi ozbrojenými muži pod vedením Hissèna a Gayea a příslušníky mírové mise. Při přestřelce bylo nejméně šest osob zabito a jeden příslušník mírové mise zraněn.

Dne 12. srpna 2016 se Hissène postavil do čela konvoje sestávajícího ze šesti vozidel a doprovázeného těžce vyzbrojenými osobami. Konvoj prchající z Bangui byl zachycen misí MINUSCA jižně od Sibutu. Při cestě konvoje na sever došlo na několika kontrolních stanovištích k přestřelce mezi jeho doprovodem a vnitřními bezpečnostními silami. Konvoj byl poté zastaven příslušníky mise MINUSCA 40 kilometrů jižně od Sibutu. Po intenzivní vzájemné palbě zadrželi příslušníci mise MINUSCA 11 mužů, Hissènovi a několika dalším se však podařilo utéct. Příslušníci mise MINUSCA získali od zatčených osob informace, že konvoji velel Hissène a že cílem konvoje bylo město Bria, kde se měl zúčastnit shromáždění skupin ex-Séléka pořádaného Nourredinem Adamem.

V srpnu a září 2016 navštívila Sibut dvakrát skupina odborníků s cílem provést kontrolu osobních věcí Hissèna, Gayea a Hamita Tidjaniho nalezených v rámci konvoje, který mise MINUSCA 13. srpna zadržela. Skupina odborníků rovněž provedla kontrolu střeliva zadrženoého 16. srpna v Hissènově domě. V šesti vozech a u zadrženoých osob bylo nalezeno smrtící i nesmrtící vojenské vybavení. Dne 16. srpna 2016 provedlo ústřední četnictvo razii v Hissènově domě v Bangui. Bylo nalezeno více než 700 zbraní.

Dne 4. září 2016 zahájila skupina příslušníků ex-Séléka, kteří přijeli na šesti motocyklech z města Kaga-Bandoro pro Hissèna a jeho přívržence, střelbu na příslušníky mise MINUSCA nedaleko města Dékoa. Během tohoto incidentu byl zabit jeden bojovník skupiny ex-Séléka a byli zraněni dva příslušníci mírové mise a jeden civilista.“

OPRAVY

Oprava nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1926 ze dne 31. května 2017, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o poskytování multimodálních informačních služeb o cestování v celé Unii

(Úřední věstník Evropské unie L 272 ze dne 21. října 2017)

Strana 12, příloha, bod 1.2 písm. c) podbod i):

místo: „i) Základní společné standardní tarify (všechny druhy pravidelné dopravy)

— Data související se sítí tarifů (tarifní zóny/zastávky a druhy tarifů)

— Struktura standardních tarifů (traťové, včetně denních a týdenních tarifů, zónových a paušálních tarifů)“,

má být: „i) Základní běžné standardní tarify (všechny druhy pravidelné dopravy)

— Data související se sítí tarifů (tarifní zóny/zastávky a tarifní úrovně)

— Struktury standardních tarifů (traťové, včetně denních a týdenních tarifů, zónových a paušálních tarifů)“.

Strana 12, příloha, bod 1.3 písm. a) návětí:

místo: „Požadavky na podrobné informace ke společným standardním a zvláštním tarifům (všechny druhy pravidelné dopravy):“,

má být: „Dotazy na podrobné běžné standardní a zvláštní tarify (všechny druhy pravidelné dopravy):“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS